

Preludiu autumnal

Felix

A mai trecut un anotimp prin noi,
Cutreierând prin nevăzute breșe,
Și dacă ieri ne-mbujorau cireșe,
Ne șiroiesc acum în suflet ploi.

Ne-au trilit amiezi cu ciocârlii
Pe săgetări de rândunici măiestre,
Și-acum ne dor albastrele ferestre
Prin care fug cocorii cenușii.

Și calendarul fâlfâie zbârlit
În așteptarea argintatei brume,
Și-n întomnarea coborând pe lume
Mă simt așa, deodată, stingherit.

Însă mă scutur de acest tablou
Ce mă îndeamnă la melancolie,
Și-mi zic, vibrând, că toamna-i bogăție,
Cu-nțelepciune bonus, sau...cadou.

Și,-nseninat în universul meu,
Îngenunchez pe frunze, strigând: Doamne,
Dă-mi bucuria iminentei toamne
Ca dar divin, căci Tu ești Dumnezeu!

Simion Felix Marțian
Vulcan, 29 august 2018